

diario de viaje | diari de viatge

Diffa, julio 2003

"El viaje hasta la región de Diffa, a 1.500 kilómetros de la capital, hacia el sur, a través de pistas que cruzan el desierto, resultó muy pesado. No paré de rebotar contra el asiento y el techo del todoterreno; una buena preparación para la conmovión que me esperaba. Por el camino nos íbamos cruzando con gentes que caminaban a través de aquella inmensidad, sin más que lo puesto, o con un bebé a la espalda. Y yo me preguntaba hacia dónde se dirigían. Luego supe que es normal caminar durante dos o tres días para acudir a un mercado. Al tiempo en África no se le da importancia. Muchas de las lenguas locales no conjugan los verbos en futuro porque no existe una conciencia del mañana.

Aquella ausencia absoluta de todo era patente en las viviendas: el molino para moler el mijo, su alimento básico, alguna cacerola y nada más, ni ropa, ni muebles, nada... El que lleva zapatos ya tiene una cierta posición social.

En Diffa comprobé el drama de la noma. Los niños afectados son rechazados por sus familias, ocultados y apenas alimentados. Al dolor que produce en sí la enfermedad, hay que sumar el tratamiento que les aplican, quemando la zona afectada con un hierro candente, cuando lo indicado sería la penicilina. Desde que la Fundación Campaner trabaja en la región, la situación de estos niños ha mejorado mucho. La mayoría están acogidos en la casa que esta Fundación tiene allí.

Recuerdo que a mi regreso, la familia y los amigos me encontraban rara, ajena, y es que el impacto perdura... Creo que todos deberíamos pasar un tiempo en África".

Xisca Serra, enfermera de pediatría, colabora con la Fundación Campaner en su lucha contra la enfermedad de la noma en la región de Diffa, Níger. La noma es una especie de gangrena de la boca, relacionada con la desnutrición, que desfigura el rostro de los niños. Los casos más graves son trasladados a Son Dureta, donde se les practica cirugía reconstructiva y máxilo-facial. En julio de 2003, Xisca dedicó su mes de vacaciones a viajar como voluntaria a Níger.

Diffa, juliol 2003

"El viatge fins a la regió de Diffa, a 1.500 quilòmetres de la capital, cap al sud, a través de pistes que creuen el desert, fou molt pesat. No vaig parar de rebotar contra el seient i el sostre del tot terreny; una bona preparació per a la conmovió que m'esperava. Pel camí ens creuàvem amb gent que caminava a través d'aquella immensitat, sense res més que el que duien posat, o amb un bebè a l'esquena. I jo em demanava cap a on es dirigien. Després vaig saber que és normal caminar durant dos o tres dies per anar a un mercat. El temps, a l'Àfrica, no és important. Moltes de les llengües locals no conjuguen els verbs en futur perquè no existeix una consciència del demà.

Aquella absència absoluta de tot era patent en els habitatges: el molí per moldre el mill, el seu aliment bàsic, alguna casserola i res més, ni roba, ni mobles, res... El que duu sabates ja té un cert estatus social.

A Diffa vaig comprovar el drama de la noma. Els nins afectats són rebutjats per les seves famílies, ocultats i a penes alimentats. Al dolor que produeix per si mateixa la malaltia, s'hi ha de sumar el tractament que els apliquen, ja que els cremen la zona afectada amb un ferro candent, mentre que el més indicat seria la penicil·lina. D'ençà que la Fundació Campaner treballa a la regió, la situació d'aquests nins ha millorat molt. La majoria són acollits a la casa que la Fundació hi té.

Recordo que a la tornada, la família i els amics em trobaven rara, distinta, i és que l'impacte perdura... Crec que tots hauríem de passar un temps a l'Àfrica".

Recordo que a la tornada, la família i els amics em trobaven rara, distinta, i és que l'impacte perdura... Crec que tots hauríem de passar un temps a l'Àfrica".

Xisca Serra, infermera de pediatria, col·labora amb la Fundació Campaner en la lluita contra la malaltia de la noma a la regió de Diffa, Níger. La noma és una espècie de gangrena de la boca, relacionada amb la desnutrició, que desfigura la cara dels nins. Els casos més greus són traslladats a Son Dureta, on se'ls practica cirurgia reconstructora i maxil·lofacial. El juliol de 2003, Xisca dedicà el seu mes de vacances a viatjar com a voluntària a Níger.

